

РЕШЕНИЕ

№ 22130

гр. София, 26.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в публично заседание на 11.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Мария Малинова, като разгледа дело номер **3443** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ). Образувано е по искова молба на „А Логистикс“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], район "С.", [улица], партер, чрез представител по пълномощие адв. Л. Ч. срещу Националната агенция за приходите, с която се претендира заплащане на обезщетение за претърпени имуществени вреди. Жалбоподателят поддържа, че е претърпял имуществени вреди, представляващи заплатено от него адвокатско възнаграждение в размер на 350 лв. за обжалване на Акт за прихващане или възстановяване № П22221419135383-040-001 от 20.08.2019 г., отменен с Решение № 1874/06.11.2019 г. на директора на дирекция ОДОП С., в частта на определените лихви за възстановяване в размер на 566,07 лв. Ответникът Национална агенция по приходите оспорва иска, чрез юрк. Н.. Софийска градска прокуратура, чрез своя представител, дава заключение за основателност на исковата претенция. Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с исковата молба твърдения, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235 ГПК, вр. чл. 144 АПК, намира за установено следното от фактическа страна: Настоящото производство е по реда на чл.226 от АПК, след като с Решение № 3130 от 25.03.2025 г. по адм.д. № 8197/2024 г. на ВАС, Трето отделение, е отменено Решение № 5881 от 21.05.2024 г. по адм.д. № 4253/2023 г. по описа на АССГ, в частта, с която е отхвърлен искът на „А-ЛОГИСТИКС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], за присъждане на обезщетение за имуществени вреди в размер

на 350 (триста и петдесет) лв., представляващо платен адвокатски хонорар за производството по обжалване на Акт за прихващане или възстановяване № П-222214199135383-004-001 от 20.08.2019 г., издаден от орган по приходите към ТД на НАП-С., в частта за лихвите пред директора на дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП-С., ведно със обезщетение за забава в размер на законната лихва върху главницата 350 лева от датата на изпращане на исковата молба по електронен път (04.05.2023 г.) до окончателното изплащане на задължението, както и за сумата от 106.57 (сто и шест и 57 ст.) лв., представляваща обезщетение за забава в размер на законна лихва върху главницата от 350 (триста и петдесет) лв., за периода от 03.05.2020 г. до 03.05.2023 г. включително.

Задължителните указания на касационната инстанция касаят събирането като доказателство по делото на АПВ № П-22221419190388-004-001 от 03.12.2019 г., постановен след отмяната на АПВ № П-222214199135383-004-001 от 20.08.2019 г.

След представяне по делото на АПВ № П-22221419190388-004-001 от 03.12.2019 г., от същия се установява следната фактическа обстановка:

С отменения АПВ № П-222214199135383-004-001 от 20.08.2019 г. на „А ЛОГИСТИКС" ЕООД е възстановен ДДС в размер на 9 749,75 лв., установен по отменен Ревизионен акт № Р-22002218003087-091-001 от 24.01.2019 г., ведно със законна лихва за забава в размер на 566,07 лв.

С решение № 1874/ 06.11.2019 г. на директора на Дирекция ОДОП горещитираният АПВ от 20.08.2019 г. е отменен в частта на определените за възстановяване лихви в размер на 566,07 лв. и е върнат за повторна проверка.

С издадения при новата проверка АПВ № П-22221419190388-004-001 от 03.12.2019 г. е постановено, че на „А ЛОГИСТИКС" ЕООД следва да се изплати законна лихва за забава в размер на 1 432,47 лв.

Предвид така установените факти, съдът формира следните правни изводи:

Фактическият състав на предявеният иск с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ в процесния случай (с оглед фактическите твърдения на ищеца) включва в кумулативна даденост:

1. наличие на административен акт и неговата незаконосъобразност, установена с влязъл в сила акт;
2. наличие на причинена вреда и нейния размер;
3. причинна връзка между незаконосъобразния административен акт и настъпилия вредоносен резултат.

В случая, не е спорна първата предпоставка – с решение на горестоящия административен орган е отменен АПВ № П-222214199135383-004-001 от 20.08.2019 г. По силата на чл.129, ал.7, вр. чл.152, ал.1, вр. чл.156, ал.1 от ДОПК е създаден задължителен ред за първоначално обжалване на АПВ по административен ред. В случая, административният акт е отменен от горестоящия административен орган, с което също е изпълнена предпоставката по чл.204, ал.1 от АПК за отмяна на административния акт по съответния ред. Този ред в случая е спазен и е довел до благоприятен за лицето резултат – отмяна на засягащия го индивидуален административен акт.

Макар и постановено по отношение на други актове, а именно отменени като незаконосъобразни наказателни постановления по ЗАНН, съдът намира за относимо тълкуването, дадено в Тълкувателно решение № 1 от 15.03.2017 г. по т.д. № 2/2016 г. на ОСС на ВАС, според което при предявени пред административните съдилища иски по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ за имуществени вреди от незаконосъобразни наказателни постановления изплатените адвокатски възнаграждения в производството по обжалването и отмяната им представляват пряка и непосредствена последица по смисъла на чл. 4 от този закон. При този изход на съдебния спор на обезщетяване

подлежат сторените във всяка фаза на съдебното производство разноски за адвокатско възнаграждение.

В конкретния случай, отмяната на неблагоприятния административен акт е постигната в задължителната фаза по обжалването му по административен ред, поради което е дължим извод, че изплатеното адвокатско възнаграждение в производството по обжалване по административен ред и постигнатата чрез него отмяна на АПВ, представлява пряка и непосредствена последица от незаконосъобразния АПВ по смисъла на чл. 4 от ЗОДОВ.

Вярно е, че ползването на адвокатска помощ не е задължителна предпоставка за обжалване, но е обичайна практика, още повече в сложната материя на подадено искане по чл.128-129 от ДОПК за възстановяване на ДДС поради издадени незаконосъобразни ревизионни актове. Логично и разбираемо е засегнатото лице да прибегне до ползване на експертни правни знания във връзка с оспорване по административен ред на неблагоприятния за него акт. Потърсената адвокатска помощ и заплатеният адвокатски хонорар са пряка и непосредствена последица от издаденото АПВ, тъй като обжалването на този акт е законово регламентирано и е единствено средство за защита на лицето, което твърди, че размерът на дължимите лихви за възстановяване е незаконосъобразно определен. Видно от новоиздания АПВ № П-22221419190388-004-001 от 03.12.2019 г. тези твърдения на лицето са приети за основателни и с него е определено да се изплати законна лихва за забава в размер на 1 432,47 лв., а не първоначално установената с АПВ № П-222214199135383-004-001 от 20.08.2019 г. в размер на 566,07 лв.

По силата на чл.36, ал.1 Закона за адвокатурата (ЗА) адвокатският труд е възмезден. Разпоредбата на чл.36, ал.2 ЗА изисква размерът на възнаграждението да бъде справедлив, обоснован и не по-нисък от предвидения в наредба на Висшия адвокатски съвет за съответния вид работа. Към датата на подписване на пълномощно от 02.09.2019 г., с което „А ЛОГИСТИКС“ ЕООД упълномощава адвокатско дружество „Д. и Д.“ да го представляват пред директора на Дирекция ОДОП“ при ЦУ на НАП във връзка с обжалване на АПВ № П-222214199135383-004-001 от 20.08.2019 г. (л.306) и определеното адвокатско възнаграждение за тази фаза на оспорването в размер на 350 лв. (л.308), е в сила редакция на чл.8, ал.1, т.1 от Наредба № 1/2004 г. на минималните размери на адвокатските възнаграждения, според която минималният размер на адвокатското възнаграждение е 300 лв. Договореното и заплатено от ищеца адвокатско възнаграждение за оспорване по административен ред на АПВ № П-222214199135383-004-001 от 20.08.2019 г., в частта на установените лихви в размер на 566,07 лв., напълно съответства на фактическата и правна сложност на спора. Усложнената фактическа обстановка се установява от пространните мотиви на новоиздания АПВ № П-22221419190388-004-001 от 03.12.2019 г., от който се установява, че по отношение на „А ЛОГИСТИКС“ ЕООД е възложена данъчна ревизия по ЗДДС, за периоди от 01.02.2014 г. до 31.05.2017 г., приключила с издаването на Ревизионен акт № Р- 22221717003668-091-001 от 07.02.2018 г., отменен с решение на горестоящия орган.

В резултат на ревизията е установен неправомерно възстановен ДДС за ревизирувания период в размер на общо 9432,63 лв. и е начислена лихва в размер на 2 115,05 лв. Установените задължения в размер на 10 563,70 лв. са прихванати, както следва:

- ДДС за м. 08.2016 г. в размер на 5 430,20 лв. и лихви в размер на 1 300,34 лв. са прихванати с РА № Р- 22002218003087-091-001/24.01.2019 г.
- ДДС за м. 09.2016 г. в размер на 1 753,22 лв. и лихви в размер на 405,22 лв. са прихванати с РА № Р- 22002218003087-091-001/24.01.2019 г.
- ДДС за м. 10.2016 г. в размер на 704,10 лв. и лихви в размер на 156,67 лв. са прихванати с РА № Р- 22002218003087-091-001/24.01.2019 г.
- начислените лихви в размер на 983,98 лв. са прихванати с АПВ № П-22221419011562-004-001 /

11.02.2019 г.

Ревизионният акт е обжалван пред Директора на дирекция ОДОП С., който се е произнесъл с Решение № 1258/22.07.2019 г. Същият е отменен в оспорената част на установения резултат по ЗДДС за периода от м. 08.2016 г. до м. 10.2016 г. и е потвърден в останалата част.

При тази усложнена фактическа обстановка е постановен отмененият АПВ № П22221419135383-040-001/20.08.2019 г., поради което съдът намира, че претендираното адвокатско възнаграждение в размер, близък до минималния, отговаря на фактическата и правна сложност на спора.

Според мотивите на ТР № 1/2017 г. на ОСС на ВАС „спазвайки принципа на справедливост и съразмерност, следва да се присъди само и единствено такъв размер на обезщетение, който да отговаря на критериите на чл. 36, ал. 2 от Закона за адвокатурата - за "обоснованост и справедливост", т.е. възнаграждението да е съразмерно на извършената правна защита и съдействие и да обезщети страната за действително понесените от нея вреди от причиненото ѝ от държавния орган непозволено увреждане, без да накърнява или да облагодетелства интересите на която и да е от страните в производството. В случая, тези изисквания са спазени, като адвокатското възнаграждение е определено в размер, близък до минималния размер.

Съгласно т.4 на Тълкувателно решение № 3/2004 г. по тълк.д. №3/2004 г. на ОСГК на ВКС при незаконни актове на администрацията началният момент на забавата и съответно на дължимостта на законната лихва върху сумата на обезщетението, както и началният момент на погасителната давност за предявяване на иска за неговото заплащане е влизане в сила на решението, с което се отменят унищожавемите административни актове, а при нищожните - това е моментът на тяхното издаване, а за незаконни действия или бездействия на административните органи - от момента на преустановяването им. Въз основа на даденото тълкуване решаващия състав на АССГ приема, че претендираното обезщетение може да се присъди ведно със законната лихва от датата на постановяване на отменителното Решение № 1874/06.11.2019 г. на директора на дирекция ОДОП С., т.е. от 06.11.2019 г. Претенцията е ищеца е за присъждане на лихва за забава, считано от 03.05.2020 г., поради което и с оглед диспозитивното начало в процеса, законна лихва върху обезщетението следва да се присъди, считано от 03.05.2020 г. и да се изчисли при изпълнението.

При този изход на спора и на основание чл.10, ал.3 ЗОДОВ ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца направените разноски за държавна такса в размер на 12.50 лв. за касационното производство и 73 лв. – неприсъдено адвокатско възнаграждение при първоначалното разглеждане на спора. Ищецът претендира и за 650 лв. адвокатско възнаграждение по адм.д.№ 8197/2024 г. по описа на ВАС, Трето отделение и в размер на 400 лв. за адвокатско възнаграждение при повторното разглеждане на спора от АССГ, за който размер ответникът е направил възражение за прекомерност по чл.78, ал.5 от ГПК. Към датата на договаряне на тези адвокатски възнаграждения минималният размер по чл.8, ал.1, вр. чл.7, ал.2, т.1 от Наредба № 1/2004 г. е 400 лв. Правните действия на адвоката се изразяват в изготвена касационна жалба и в представено при новото разглеждане на спора едно писмено становище. В открито съдебно заседание пред АССГ и ВАС не е присъствал процесуален представител. При тези данни по делото съдът намира възражението по чл.78, ал.5 от ГПК за основателно – претендираните две адвокатски възнаграждения следва да се намалят всяко едно от тях до 350 лв., или общо 700 лв. за двете инстанции.

Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, I-во отделение, 69-и състав,

Р Е Ш И :

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите, [населено място], [улица], да заплати на „А-

ЛОГИСТИКС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], р-н С., [улица], партер, на основание чл.1, ал.1 ЗОДОВ обезщетение за имуществени вреди в размер на 350 лв., представляващи направени разходи за адвокатско възнаграждение във връзка с обжалване на Акт за прихващане или възстановяване № П22221419135383-040-001 от 20.08.2019 г., отменен с Решение № 1874/06.11.2019 г. на директора на дирекция ОДОП С., ведно със законната лихва от 03.05.2020 г. до окончателното ѝ изплащане, както и на основание чл.10 ал.3 ЗОДОВ сторените в производството разноси в размер на 785.50 лв.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред ВАС на РБ.

СЪДИЯ: